

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-028/14

Priština,

18. novembar 2015.

U postupku:

R. Xh.

selo Kruševac

opština Obilić

žalilac

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova, u sastavu Beshir Islami, predsednik veća, Rolandus Bruin i Anders Cedhagen, sudije, odlučujući po žalbi na odluku Komisije za imovinske zahteve KPCC/D/R/215/2013 od 21. avgusta 2013. (spisi predmeta upisani u KAI pod brojem KPA01363), nakon zasedanja održanog dana 18. novembra 2015. godine, donosi sledeću:

PRESUDU

1. Odbija se kao neosnovana žalba R. Xh. na odluku KKIZ br. KPCC/D/R/215/2013 od 21. avgusta 2013.
2. Potvrđuje se odluka KKIZ br. KPCC/D/R/215/2013 od 21. avgusta 2013. u delu koji se tiče zahteva br. KPA01363.

Istorijat postupka i činjenično stanje:

1. Dana 4. decembra 2007. godine, R.Xh. (u daljem tekstu: podnosilac zahteva) je podneo zahtev Kosovskoj agenciji za imovinu (KAI) tražeći potvrdu prava korišćenja i povrat stana površine 77,14 m², koji se nalazi u ulici UČK, ulaz 1, sprat 11, broj 46 u Prištini (u daljem tekstu: predmetni stan).
2. Podnosilac zahteva je *inter alia* podneo sledeće KAI :
 - rešenje o dodeljivanju br. 526/85 koje je doneo direktor JP „SOUR Elektroprivreda Kosova“, jedinica za proizvodnju uglja, „OOUR MS Kosovo Belačevac“, dana 22. oktobra 1985. Javno preduzeće je dodelilo podnosiocu zahteva društveni stan na korišćenje;
 - ugovor o korišćenju stana, br. 1193/14051, zaključen između podnosioca zahteva u svojstvu nosioca stanarskog prava i javnog preduzeća („DGKU za stambene i poslovne objekte Priština“) od 5. oktobra 1989. Na osnovu rešenja o dodeljivanju, Javno stambeno preduzeće je predalo podnosiocu zahteva na neograničeno korišćenje predmetni stan koji je tada opisan na sledeći način: nalazi se u Prištini, ulica JNA, obj. B, br. 46, sprat 11, ulaz I, površina 77.14 m²;
 - zapisnik od 26. juna 1989. koji je napravilo OOUR Elektroprivreda Kosova Kosovo, RJ za proizvodnju uglja, Kosovo, OOUR Kosovo Belačevac. Podnosilac zahteva je u tom zapisniku potvrdio da ja primio ključeve stana od ovlašćenog lica.

3. Izdato je obaveštenje o zahtevu tako što je postavljen plakat ispred stana. Niko nije učestvovao u postupku pred KAI. Stoga, Izvršni sekretarijat KAI smatra da zahtev nije osporen.
4. KAI je po službenoj dužnosti utvrdila da je podnosilac zahteva ranije podneo zahtev A kategorije Direkciji za stambena i imovinska pitanja (DSIP) za istu imovinu (zahtev broj DS001179), tvrdeći da je otpušten sa posla tokom 1990-ih, a potom izbačeni iz predmetnog stana. Istovremeno, V.L. je podnela zahtev C kategorije HPD (broj DS301694) za istu imovinu. DSIP je utvrdila da je podnosiocu zahteva A kategorije dodeljen drugi stan gde je živio od 1990. godine, a zatim ga otkupio 1998. U svojoj odluci HPCC/D/242/2005/A&C, Komisija za rešavanje stambenih i imovinskih zahteva je usvojila zahtev C kategorije podnosioca zahteva V.L. za obnavljanje prava nad imovinom i odbila zahtev A kategorije jer podnosilac zahteva nije uspeo da obezbedi ni jedan dokaz da je izgubio imovinsko pravo kao rezultat diskriminacije.
5. Zahtev za preispitivanje koji je podneo podnosilac zahteva je odbijen od strane KSIZ u odluci HPCC/REC/71/2006 od 6. septembra 2006. U stavu 5. u grupnoj odluci, koja se, prema overenoj odluci, odnosi posebno na zahtev, KSIZ je izjavila da podnosilac zahteva nije predočio nikakve nove pravno relevantne dokaze, što nije uzeto u obzir od strane KSIZ prilikom odlučivanja. Dakle, obrazloženje za odbijanje zahteva kategorije A je ostao kako je navedeno u prvostepenoj odluci.
6. U izveštaju za obradu zahteva, KAI je savetovala KKIZ da je podnosilac zahteva potvrdio nalaze DSIP i da je gubitak poseda nad predmetnim stanom nije proistekao iz sukoba (videti stranu 43 spisa predmeta), ali podnosilac zahteva dalje smatra da on ima pravo vlasništva nad predmetnim stanom. Ne postoji dokument o tom kontaktu između KAI i podnosioca zahteva u spisu predmeta.
7. KKIZ je odlučila u odluci br. KPCC/D/R/215/2013 od 21. avgusta 2013. da odbaci zahtev. U obrazloženju (stav 10 grupne odluke), KKIZ je (samo) navela da zahtev nije osporen.
8. Odluka je uručena podnosiocu zahteva (u daljem tekstu: tužiocu) dana 18. novembra 2013.
9. Tužilac je podneo žalbu na odluku KKIZ dana 4. decembra 2013.

Navodi žalioca:

10. Žalilac navodi da odluka KKIZ sadrži bitne povrede i pogrešnu primenu materijalnog i procesnog prava, kao i pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje. On se poziva na dokumente koji su podneti KAI.

Pravno obrazloženje:

11. Nakon razmatranja spisa predmeta i navoda žalioca, u skladu sa članom 12 i 13 UNMIK Uredbe 2006/50 o rešavanju zahteva u vezi sa privatnom nepokretnom imovinom, uključujući poljoprivrednu i komercijalnu imovinu, izmenjena i dopunjena Zakonom br 03/L-079 (u daljem tekstu: Zakon UNMIK-a 2006/50) i članom 194 Zakona 03/L-006 o parničnom postupku (ZPP), Vrhovni sud smatra da je žalba neosnovana. Razlog za taj zaključak je dat u nastavku.
12. Kako je KKIZ odbacila zahtev, ali nije dala detaljno obrazloženje svoje odluke, Vrhovni sud treba da ispita da li je KKIZ pravilno postupila odbijanjem zahteva zbog proceduralnih razloga. Vrhovni sud zaključuje da je KKIZ pravilno postupila jer postoji više razloga za odbacivanje zahteva.
13. Kao prvo, Vrhovni sud smatra da je zahtev žalioca razmatran i odlučeno je po njemu (upravnom) odlukom (HPCC/D/242/2005/A i C), iz stava 4. Ova odluka je potvrđena i postala pravosnažna odlukom HPCC/REC/71/2006 od 6. septembra 2006, iz stava 5, kojom je odbijen zahtev žalioca za reviziju. Shodno članu 11.4 (c) Zakona UNMIK-a 2006/50, KKIZ može da odbaci zahtev u kome je potraživanje prethodno razmotreno i odlučeno je pravosnažnom upravnom ili sudskom odlukom. Odlukom KSIZ, imovinsko pravo nad predmetnim stanom je dodeljeno Verici Ljiljak, dok je zahtev žalioca za povrat po osnovu prava korišćenja iz stava 2 odbijen. Prema principu res judicata, slučaj neće biti ponovo razmatran od strane suda kada je u pitanju ista stvar, sa istim strankama koje učestvuju u postupku, već drugi sud odlučuje. To je slučaj u ovom predmetu; isti zahtev je podnet KSIZ i KKIZ od strane istog podnosioca zahteva kao i činjenice, zakonski osnov, kao i dokazna pitanja su isti u oba zahteva.

14. Osim toga, iz činjenica proizilazi da žalilac tvrdi da ima pravo korišćenja društvenog stana. Prema članu 3.1 Zakona UNMIK-a 2006/50, KKIZ nema nadležnost za zahteve koji se odnose na imovinu (korišćenje) nepokretnosti koja nije u privatnom vlasništvu. Ovo je takođe osnov za odbacivanje zahteva.
15. Treće, iz činjenica i izjava žalioaca sledi da je izgubio posed nad predmetnim stanom kada je otpušten 1990. Kako KKIZ, u skladu sa članom 3.1 Zakona UNMIK-a 2006/50, ima nadležnost samo za zahteve u vezi sa okolnostima koje su direktno u vezi sa ili su rezultat oružanog sukoba koji se dogodio 1998/1999, a žalilac je izgubio posed mnogo godina pre toga, KKIZ i iz tog razloga nije nadležan da odlučuje o zahtevu.
16. Činjenica da KKIZ nije dostavila ubedljivo obrazloženje za svoju odluku nije sama po sebi razlog da se prihvati žalba kao osnovana u ovom slučaju, jer Vrhovni sud može dati ubedljivo obrazloženje u svojoj presudi. U pogledu svega navedenog, u skladu sa članom 13.3. (c) Zakona UNMIK-a 2006/50 i članovima 17 i 166, stav 2 ZKP, Vrhovni sud se odlučio kao što stoji u izreci ove presude.

Pravna pouka

Shodno članu 13.6 Zakona br. 03/L-079, ova presuda je pravosnažna i izvršiva i ne može se osporiti redovnim ili vanrednim pravnim lekovima.

Beshir Islami, predsednik veća

Rolandus Bruin, sudija EULEKS-a

Anders Cedhagen, sudija EULEKS-a

Urs Nufer, zapisničar EULEKS-a